

Presuda Suda (prvo vijeće) od 14. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Ordinario di Verona – Italija) – Livio Menini, Maria Antonia Rampanelli protiv Banco Popolare – Società Cooperativa

(Predmet C-75/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Zaštita potrošača — Postupci alternativnog rješavanja sporova (ARS) — Direktiva 2008/52/EZ — Direktiva 2013/11/EU — Članak 3. stavak 2. — Prigovor potrošača u okviru postupka za izdavanje platnog naloga koji je pokrenula kreditna institucija — Pravo pristupa pravosudnom sustavu — Nacionalni propis koji predviđa obvezni postupak mirenja — Obvezno zastupanje po odvjetniku — Pretpostavka dopuštenosti sudskog postupka)

(2017/C 277/19)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Ordinario di Verona

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Livio Menini, Maria Antonia Rampanelli

Tuženici: Banco Popolare – Società Cooperativa

Izreka

Direktivu 2013/11/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 21. svibnja 2013. o alternativnom rješavanju potrošačkih sporova i izmjeni Uredbe (EZ) br. 2006/2004 i Direktive 2009/22/EZ (Direktiva o ARPS u) treba tumačiti na način da joj se ne protivi nacionalni propis poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, koji kao pretpostavku dopuštenosti sudskog postupka o sporovima iz članka 2. stavka 1. te direktive predviđa postupak mirenja, ako takav zahtjev ne onemogućava strankama da se koriste svojim pravom na pristup pravosudnom sustavu.

S druge strane, tu direktivu treba tumačiti na način da joj se protivi nacionalni propis poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, kojim je predviđeno da u okviru takvog mirenja potrošače treba zastupati odvjetnik te da se mogu povući iz postupka mirenja samo ako dokažu postojanje opravdanog razloga za takvu odluku.

⁽¹⁾ SL C 156, 2. 5. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 22. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Rechtbank Midden-Nederland – Nizozemska) – Federatie Nederlandse Vakvereniging i dr. protiv Smallsteps BV

(Predmet C-126/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2001/23/EZ — Članci 3. do 5. — Prijenosi poduzeća — Zaštita prava radnika — Iznimke — Postupak u slučaju insolventnosti — „Pre-pack” — Preživljavanje poduzeća)

(2017/C 277/20)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Midden-Nederland

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Federatie Nederlandse Vakvereniging, Karin van den Burg-Vergeer, Lyoba Tanja Alida Kukupessy, Danielle Paase-Teeuwen, Astrid Johanna Geertruda Petronelle Schenk

Tuženik: Smallsteps BV

Izreka

Direktivu Vijeća 2001/23/EZ od 12. ožujka 2001. o usklađivanju zakonodavstava država članica u odnosu na zaštitu prava zaposlenika kod prijenosa poduzeća, pogona ili dijelova poduzeća ili pogona, a osobito njezin članak 5. stavak 1., treba tumačiti na način da zaštita zaposlenika koju jamče njezini članci 3. i 4., ostaje na snazi, u situaciji kakva je ona iz glavnog postupka, u kojoj do prijenosa poduzeća dolazi nakon otvaranja stečaja, u okolnostima pre-packa pripremljenog prije toga, a provedenog neposredno nakon otvaranja stečaja, u okviru kojeg, među ostalim, „budući stečajni upravitelj”, kojeg je imenovao sud, ispituje mogućnosti eventualnog nastavka poslovanja tog društva od strane treće osobe, i priprema se donijeti akte odmah nakon otvaranja stečaja, kako bi se taj nastavak poslovanja ostvario, i, pri čemu u tom pogledu nije relevantno da se cilj koji se ostvaruje operacijom pre-packa odnosi i na maksimalizaciju dobitka od ustupanja za sve vjerovnike dotičnog društva.

⁽¹⁾ SL C 165, 10. 5. 2016.

Presuda Suda (treće vijeće) od 15. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberster Gerichtshof – Austrija) – Saale Kareda protiv Stefana Benkõa

(Predmet C-249/16) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Sudska nadležnost u građanskim i trgovačkim stvarima — Uredba (EU) br. 1215/2012 — Članak 7. točka 1. — Pojmovi „stvari povezane s ugovorom” i „ugovor o pružanju usluga” — Regresni zahtjev između solidarnih sudužnika iz ugovora o kreditu — Određivanje mjesta ispunjenja ugovora o kreditu)

(2017/C 277/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberster Gerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Saale Kareda

Tuženik: Stefan Benkõ

Izreka

1. Članak 7. točku 1. Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća (EU) br. 1215/2012 od 12. prosinca 2012. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da regresni zahtjev između solidarnih sudužnika ugovora o kreditu potpada pod pojam „stvari povezane s ugovorom” iz te odredbe.
2. Članak 7. točku 1. podtočku (b) drugu alineju Uredbe br. 1215/2012 treba tumačiti na način da ugovor o kreditu, poput onog iz glavnog postupka, koji je sklopljen između kreditne ustanove i dvaju solidarnih sudužnika treba smatrati „ugovorom o pružanju usluga” iz te odredbe.